

TALLÓZÁS ✓

MAGYAR CSILLAG

Hamarosan megindul a műholdas adás, amely az egész Kárpát-medencében lehetővé teszi a magyar nyelvű tv-műsorok vételét.

FELHÍVÁS

Mind tagtársaink előtt bizonyára ismeretes, a Magyar Demokrata Fórum kezdeményezésére, január 22. – a Himnusz születésének napja – a Magyar Kultúra napjává vált.

A kezdeményezés társadalmi visszhangja egyelőre csekély. Ezért mi, az MDF tagjai mint az egyetemes magyar kultúra támogatói és elkötelezettjei, helyi szervezeteink megemlékezésével növelni kívánjuk január 22. közéleti súlyát, társadalmi rangját.

KÖZLEMÉNY

A Magyar Demokrata Fórum Országos Elnöksége, Országos Választmánya döntése, valamint a Magyar Demokrata Fórum parlamenti csoportjának kérése alapján az alapszabályban megfogalmazott követelmény értelmében összehívom a Magyar Demokrata Fórum VI. Országos Gyűlését.

Időpontja: 1993. január 22-23-24.

Helyszín: Budapest Sportsamok.

Dr. Für Lajos
a Magyar Demokrata Fórum
ügyvezető elnöke

TÖRTÉNELMI PILLANAT

Sokszor a minősítés: történelmi. Nem vitás, gyors átalakulásunk sok fontos történésére illik ez a jelző. Oly korban élünk, melyben gyorsan avulnak el a hajdan öröknek deklarált értékek, a társadalom szilárd alapjainak tartott eszmék bizonyulnak talmi, kivetni-való ócskaságnak.

Bármennyire nehéz tudomásul venni a múlt maradványait ma is féltékenyen őrző, annak „értékeit” átmenteni igyekvők egyre fogyatkozó csapatának, a történelem hatalmas lépésekkel átgázolt felettünk és igen kicsi az esély arra, hogy valaha is visszatér az idő, mely iránt oly kedves nosztalgiák támadnak némely keblekben.

A történelmi pillanat esetünkben az a régóta várt, elvárt gesztus, melyet most Jelcin, a hajdanvolt Szovjetunió legnagyobb utódállama, Oroszország elnöke tett a magyar Parlamentben, majd a rákoskeresztúri Új Köztemető 301-es parcellájánál. Beszédében bocsánatot kért a magyar néptől a 36 évvel ezelőtti nyílt katonai agresszió miatt, melyet egy katonai nagyhatalom követett el egy kis védtelen, de szabadságszerető nemzet ellen. A temetőben meghajolt az agresszió, majd a „rend helyerállítása” után bekövetkezett megtorlás áldozatai emléke előtt.

Ez a gesztus, túl a múlt történelmi megítélésében bekövetkezett változás bizonyításán, a két szuverén ország jövőbeli viszonyát is előrevetíti. Ha valami előre nem látható katasztrófa nem következik be egyik érintett ország jövőbeli fejlődésében sem, a két ország a demokrácia fokozódó térnyerése, erősödése és a remélhetően mielőbb meginduló gazdasági stabilizálás, majd fejlődés folyamatában egymás egyenrangú partnerei lehetnek.

Örömmel hallottuk, hogy Surányi Pált az SZDSZ ügyvivői testületének tagjává választották.

Reméljük, hogy ezzel városunk szerepe a hazai politikai életben növekedni fog.

Munkájához sok sikert kívánunk.

MDF
Helyi Szervezet Vezetősége

ÉPÜL A DON-KANYAR KÁPOLNA!

Négy éve született meg az a gondolat, hogy el kell zárándokolni arra a földre, ahol ismeretlen, jelöletlen helyen nyugodnak bajtársak, apák, férjek, testvérek, rokonok – magyarok, a dicstelenül elfeledett 2. Magyar Hadsereg egykori tagjai, hadifoglyok, munkaszolgálatosok.

A Don-kanyarba.

Hosszas, néha már kegyetlennek ható huza-vona után, sikerült több csoportban eljutni nagy nemzeti temetőnk színhelyére, oda, ahol az ottaniak elmondása szerint, évekig emberi csontot ért minden ásó és eke. Kopjafák, keresztek is állnak már azon a földön, minden azóta is hallható „hivatalos állásfoglalás” ellenére, a helyiek óvó, megértő gondozásában.

Csak az arra szánt, s az engedélyre váró kopjafa áll még megszentelten a székesfehérvári Bazilikában. De ez is el fog jutni helyére, jelezve a két nép igazi megbékélését. Megígértük! Vannak tehát már zarándokhelyek a Don-kanyarban.

Csak ahol a „feledés emlékművét” emelték a 2. Magyar Hadseregnek, itt e hazában, itt nincs egy csendes imádkozásra, könnyes megbékélésre szolgáló hely.

Ezért határoztuk el, hogy Emlékkápolnát emelünk közel Székesfehérvárhoz, az autópálya mellett, a pákozdi Mészeg-hegyen.

Május 10-én, emelkedett hangulatú ünnepség keretén belül elhelyezhettük a kegyeleti hely alapkövét. Augusztusban pedig megkezdhetjük a megálmodott tervek megvalósítását, az építkezést.

Önzetlen, jószándékú adakozás folytán, és Székesfehérvár példamutató hozzájárulásával befolyt összegből a beruházás első szakasza megvalósulhat. Azonban a zarándokhely teljes felépítéséhez, még jelentős pénzüsszetre, összefogásra, támogatásra van szükség!

A Don-kanyar Kápolna Alapítvány Kuratóriuma nagy tisztelettel kér mindenkit, aki szeretne hozzájárulni az emlékkápolna megépüléséhez, hogy támogassa lehetőségei szerint az Alapítványt.

Amelynek nemcsak az a célja, hogy a Kápolna az elesettekre emlékeztessen, siratóhely legyen, hanem az is, hogy általa hálás köszönet mondhassunk túlélőknek, akik egyre fogyatkozó létszámban élnek még közöttünk. S akikért, a Donnál elesettek emlékeztetve, tanulnivaló bajtársi szellemben imádkozhatunk: maradjanak még sokáig közöttünk.

Schmidt Ferenc
országgyűlési képviselő

A Don-kanyar Kápolna Alapítvány számlaszáma: 295-12005

Budapest Bank, Székesfehérvár, Országzászló tér

„Don-kanyar Kápolna Alapítvány”

Címe: 8000 Székesfehérvár, Megyei Művelődési Központ, Liszt F. u. 1.

Szakképzés –

elhelyezkedési lehetőségek a várpalotai iparmedencében

– avagy a Kormány szándékai

Az ipari termelés csökkenése, a dolgozók elbocsájtása és párhuzamosan ezzel a nagyipari struktúra leépülése érzékenyen érinti a szakképzést is. Iskolánk, a Faller Jenő Szakközép- és Szakmunkásképző Intézet – fennmaradási gondokkal küzd. A szakképzést érintő társadalmi és gazdasági viszonyok tisztázatlanok. Még mindig hiányzik a rendező elv, a szakképzési törvény; a korábbi – az 1985-ös – törvény már nem érvényesül.

Ezek a nehézségek egyaránt érintenek szülőt, tanuló és iskolát. A Kormánynak van ugyan törvénytervezete a szakképzésre, de az csak az oktatási törvény megszavazása után, ahhoz szervesen kapcsolódva realizálódhat, – viszont az ellenzék a sok benyújtott módosító javaslattal és a hiányzó kompromisszumkészséggel egyelőre lehetetlenné teszi a kibontakozást.

Mi a teendőnk ebben a helyzetben? Megőrizni a korábbi iskolai értéket, szinten tartani a nagy hagyományokkal nem rendelkező szakmákat, – géplakatos, csöszterelő, villanszerelő, esztergályos, stb. – még olyan áron is, hogy az itt végző tanulók a munkanélküliek táborát növelik ideiglenesen. Ugyanakkor fejleszteni kell a ma is „használatos” szakmákat, ezek a közműves (kisipari szinten is), festő, hegesztő, ruhakészítő szakmát.

Az igazi megoldást azonban az jelenti, hogy megpróbálunk teljesen új szakmákat bevezetni, – amelyek jelzik a kormányban is meglévő szándékot, az iparszerkezet megváltoztatását; – ez a két technikus szak, amelyekhez szükséges tanműhelyt az iskola részben saját erőből, részben a szakképzési hozzájárulásból több millió forintot beruházással most alakít ki. Ehhez eddig jó partnernek bizonyultak a megmaradó várpalotai üzemek, valamint a munkaügyi kormányzat. Így nem ér bennünket készületlenül, az új törvény, s ha a privatizáció a térségben is felgyorsul, és új működő tőke jön Várpalotára, biztosítottak látom a gyermekeink jövőjét.

Czibók Kálmán

PALOTAI FÓRUM

Kiadja: az MDF Helyi Szervezete 5000 példányban. Várpalota, Mátyás K. u. 3.
Készült a PRI-COMP Nyomdában, Tel.: (80) 72-611.